

[Aase Olesen]

sigtmæssige måder at gøre opmærksom på sin tilstedeværelse på end ved, at 10 ordførere skal sige nogenlunde det samme her. Kristeligt folkeparti har ikke kunnet være uvidende om, hvilken modtagelse et sådant forslag ville få.

Jeg lyttede med interesse til justitsministerens redegørelse og også til, at man påtænker initiativ vedrørende de private foreninger, som formidler donorkontakter, og jeg vil gerne til det sige – for det er jo nok mere interessant end kristeligt folkepartis forslag – at også her skal man være opmærksom på grænsen for, hvad vi kan lave af stramme regler, den grænse, der går på, at laver vi stramme regler, vil vi henvise en stadig større del af de barnløse til de tre alternativer, som ministeren nævnte i sin tale.

Kristeligt folkeparti spørger, hvordan man vil sikre sig, at private inseminationsbureauer ikke vinder frem. Ja, efter vores mening sikrer man sig i hvert fald meget, meget dårligt ved forbud; tværtimod mener jeg netop, at et forslag som det, kristeligt folkeparti kommer med her, vil animere til yderligere private bureauer uden om hospitalsvæsenet og uden om den sikkerhed, der kan gives dér. Men når det er sagt, må man også samtidig sige, at så må også det aspekt tages med i behandlingen på hospitalerne, så man heller ikke ved en meget restriktiv fremfærd over for folk dér jager dem over til et af de tre andre alternativer.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan ikke dy mig for til indledning at erindre om, at vi forleden også behandlede et forslag – jeg fristes til at sige et forbudsforslag – fra kristeligt folkeparti, hvor partiets gruppe var samlet en bloc i salen, medens det blev behandlet, og det blev fremhævet som efterfølgelsesværdigt. Jeg kan se, at det altså ikke har kunnet holde ret længe, for i dag er de andre i gruppen også ude at lave noget. Det var en fodnote til indledning.

Må jeg om forslaget sige, at også her har vi forsøgt at mobilisere al forståelse og respekt for intentionerne, men det har knebet mere denne gang, end det gjorde forleden i spørgsmålet om vold og videokassetteband.

Vi tror ikke på, at man her har fundet nogen brugbar løsning, og jeg vil sige, at man behandler sagen fra kristeligt folkepartis side

så overfladisk – undskyld, jeg siger det – at man næsten ikke kan være det bekendt over for en vigtig sag; det må man jo mene selv i hvert fald, og det mener jeg sådan set også den er. Jeg vil gerne citere fra bemærkningerne:

»Der foreligger eksempler på, at ægteskaber, hvor man har praktiseret heterolog insemination, er endt med skilsmisse, eller de psykologiske komplikationer har været så overvældende, at man har overvejet abort.«

Ja selvfølgelig! Hvilke former for ægteskaber, hvilke former for graviditet har ikke givet komplikationer og overvejelser om abort og er endt med skilsmisse? I hvilke grupper har der ikke været disse muligheder eller disse faktiske omstændigheder? Hvad er det for en argumentation at diske op med for folkettingen i en alvorlig sag? Og så står der:

»Efter udført abort har man« – altså i sådanne tilfælde – »også overvejet adoption. Hvad med om man før den udførte heterologe insemination havde overvejet adoption?«

Hvad ved forslagsstillerne om, hvorvidt man ikke havde gjort det? Hvad er det for en beskyldning at slynge ud i flæng mod nogle mennesker, der ikke kan navngives, og som måske er fuldt så ansvarsbevidste, som forslagsstillerne er her? Jeg synes, det er en fristil, som man ikke kan være bekendt; når man har den standard, som kristeligt folkeparti til daglig har, synes jeg ikke, man kan behandle hverken folkettingen eller sagen på en sådan måde.

Vi er da helt opmærksom på, at hele spørgsmålet om insemination rejser menneskelige, etiske og psykiske problemer, som mange andre ting også rejser. Det rejser også sundhedsmæssige, genetiske og arvemæssige problemer, det er da fuldstændig rigtigt, og vi skal sandelig under udvalgsarbejdet lytte nøje og se at lære mest muligt om sagen, således at de ting, som justitsministeren mere end antydede at der kunne være behov for at følge nøje og eventuelt skride ind over for, kan blive behandlet helt sagligt og helt alvorlig. Al ære for det.

Jeg synes, at ikke mindst kristeligt folkeparti også skulle tænke på livet efter døden. Om livet efter døden ved vi jo så forfærdelig lidt, og jeg skal ikke gøre mig klog på det, men én ting ved vi, og det er, at mennesker har mulighed for at leve videre i deres efterlægt. Det er noget, vi kan konstatere, og